

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Collegium Universi Juris Canonici

Engel, Ludwig
Salisburgi, 1693

10. De his, qui filios occuderunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61596)

cus deponitur, Laicus verò excommunicatur, *cap. 2. h. r.* Quando autem is, de cuius baptismo dubitatur, possit iterum baptizari sub conditione, si non est baptizatus, &c. dixi supra in *Lib. III. ad Tit. de Baptismo.*

*****

TITULUS X. De His, qui filios occiderunt.

SUMMARIUM.

1. Quid sit Parricidium? Et quando ab eo parentes occidentes liberos, vel contra excusentur?
2. Pœna Parricidii de jure Civilis & Canonico.
3. Pœna feminarum partum necantium.
4. Pœna partium, qui infantes in lecto opprimunt inter dormiendum; qui tamen nonnunquam à culpa excusantur.

IN hoc & aliquot sequent. Titulis agit Compiler de homicidio, & ejus speciebus. Propter gravitatem delicti præmittit istum, in quo de *Parricidio* tractatur.

1. *Parricidium* enim quasi parenticidium propriè committitur, si vel parentes liberos, vel liberi parentes occidant. Impropriè autem etiam *parricidium* dicitur inter collaterales & affines, puta fratres, sorores, patruels, consobrinos, uxorem, virum, nulum, generum, vitricum, & privignum. Limitatur autem, parricidium non committi etiam in parentes & liberos, si in patriam perduelles fuerint: *Minime* enim, ait notabiliter J. C. in *l. minime. 35. ff. de Relig. & sumpt. fun. Majores lugendum putarunt eum, qui ad patriam delendam & parentes & liberos interficiendos venerit, quem si filius patrem, aut pater filium occidisset, sine scelere, etiam præmio afficiendum omnes constituerunt.*

2. Cœterum olim de jure Civili, si quis patrem aut matrem, avum vel aviam, aut liberos occidisset, inclusus culleo (sive sacco ex

corio confectio, ut putat Gotofredus) canebatur & gallo gallinaceo, vipera & similibus jiciebatur in mare vel aliam aquam. Item alios confanguineos, vel affines occidit, pœnâ capitali latrocini afficiebatur. *Leg. 9. ff. Ad l. Pomp. de Parricidii.* Et in *Cod. de his, qui parentes vel liberos occiderunt.* De Jure Canonico occidens filium in monasterium detrudebatur ad perpetuam pœnitentiam, *c. 1. h. r.* Hæc autem de Jure Civili pœnam projectionis in aquam non esse in usu, refert Joan. Casp. in suo *Lexico Juris* in verbo, *parricidium* sed aliam pro qualitate circumstantiarum gladium, vel rotam, cui interdum adduntur forcipes candentes. De Jure Canonico similiter pœna est arbitraria pro excotho quæda vel minuenda.

Frequenter committunt parricidium minæ ex delicto prægnantes, quæ ad occidendum peccatum, aut per medicinas partum procurant, aut partum in utero, vel editum comprimunt, suffocant, aut in aquam projiciunt, quarum etiam pœna capitalis, si vel partus vivus occiditur, vel abortus tempore fuerit procuratus, quo factus abortus existens jam animatus erat, ut in *Capitulum tomibus pœnal. Carol. V. n. 137.* Et in *l. si quis. 38. ff. de Pœnis.* De Jure Canonico pœna iterum est arbitraria, si Clericus etiam levi culpâ, v. g. proprehendendo mulierem prægnantem, dederit abortui, efficitur irregularis, *c. 20. de Homicidio.*

Præterea etiam istud non raro accidunt matres parvulos infantes secum in lecto ponant & inter dormiendum opprimunt. Quare ob frequentiam hujus peccati in quibusdam Diœcesibus oppressio in lecto casus reservatus Episcopo. Eius pœnæ vigore Juris est pœnitentia trium annorum quorum primus debet agi in pane & aqua

ult. l. t. sed de consuetudine poena arbitraria & levior infligi solet pro qualitate culpa. Imò aliquando talem oppressionem prorsus carere culpâ refert Barb. in eod. c. ult. n. 2. Nav. in Man. c. 15. n. 13. si scilicet lectus sit satis amplius, & infans implacabilis, vel quia aliter à frigore defendi non possit.

TITULUS XI.

De Infantibus & Languidis expositis.

SUMMARI A.

1. Homicidis annumerantur exponentes infantes, & que eorum poena?

2. Expositus servus vel filius liberatur à potestate exponentis in quodis?

3. A quibus prestari debeant expositis alimenta?

4. Bona ab expositis vel languidis, à parentibus seu consanguineis desertis relicta, deserantur ad hospitale, vel eos qui eorum curam gesserunt, non ad hunc vel consanguineos.

5. Quando dominus famulo agrotanti teneatur ad alimenta, curam & salarium?

Um nihil interit, an occidat quis, vel causam mortis præbeat, teste J. C. in l. 15. ff. Ad l. Cornel. de Sicar. ideo homicidis non immeritò connumerantur illi qui eas personas, quibus alimenta, & curam in languoribus seu infirmitatibus suis prestare deberent, ut parentes liberis, vel liberi parentibus, exponunt, & derelinquunt, necare enim videtur, ait textus in l. 4. ff. de Agnoscendis liberis, non tantum is, qui partum præfocat, sed & is, qui abjicit, & qui alimenta denegat, & is qui publicis locis misericordie causâ exponit, quam ipse non habet. Poena hujus delicti præscribitur in Constit. poena Carol. V. a. 132. quòd mulier abiciens, vel exponens infantem poenâ extraordinariâ juxta consilium prudentum affici debeat, siquidem infans adhuc superstes sit; si verò propterea mortuus, juxta circumstantiam pericu-

losa expositionis, in corpore aut vita puniri.

De Jure Canonico poena est arbitraria, & præterea statuitur c. m. b. t. quòd filius familias à patre expositus liberetur ex patria potestate (in quantum scilicet est filio onerosa, non autem in quantum est favorabilis scilicet & quoad successionem, alimenta dotem, &c.) libertus vel servus à Patrono vel Domino expositus in ingenuitatem & libertatem eripiatur.

Porro infantibus expositis, quorum parentes ignorantur, præstantur alimenta ab Ecclesia, si habet sufficientes redditus. c. aurum. 70. causâ. 12. q. 2. vel in hujus defectu à populo & communitate; nisi cum specialia loca & hospitalia pro talibus infantibus constituta sint.

Quòd si expositi vel languidi à parentibus, & consanguineis deserti, post mortem suam aliqua bona reliquerint, in illis hospitale, vel alius, qui eorum curam gessit, excluso fisco & consanguineis tanquam indignis succedit. Nov. 115. c. 3. Surdus de Alimentis. tit. 6. q. 18. n. 19. & quòd nutritor alicujus expositi expensas ab illis repetere possit, qui nutrire tenebantur, docet Stephan. Gratian. Disceptat. forens. c. 265. n. 41.

Quari hoc loco opportunè potest: an & quatenus famulo agrotanti teneatur dominus de necessaria cura providere? w. Communiter DD. sentire cum Bart. in l. si cum dotem. 22. §. sui autem. 8. ff. Solutio matrim. & Sylvest. in verbo familia. n. 4. non teneri dominum ex lege justitiae ad magnas expensas in Medicos pro famulo faciendas, sed tantum ad tenues & alimenta quotidiana, ita tamen, ut si defuncto dominus dives pro famulo majores expensas fecerit, neque contrarium protestatus sit, consueatur intuitu pietatis fecisse, nec repetere possit. arg. l. 1. & l. Alimenta. 11. Cod. de Negot. gestis.

fff fff

gestis.